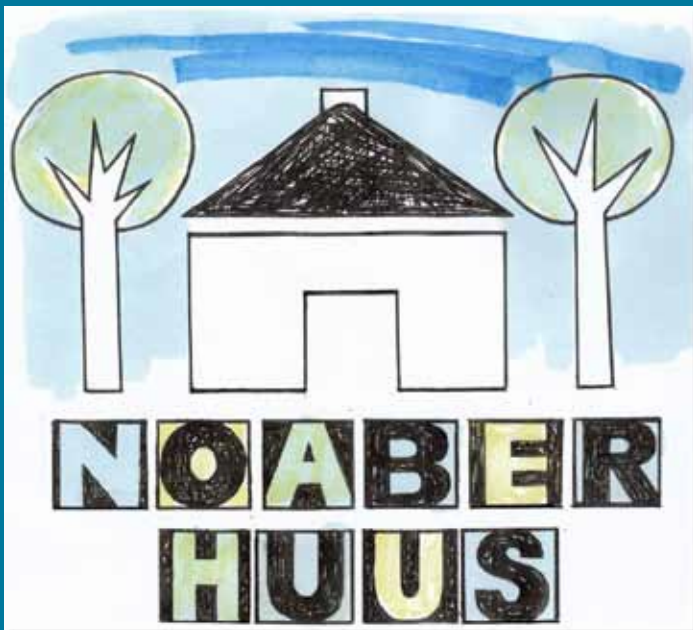

Contactgegevens

Carla Leurink

0570 68 39 39 of 06 83 22 99 18

c.leurink@uthuus.nl

Noaberhuus Olst Wijhe

De kleinschalige leefomgeving in het dorp vinden we prettig en veilig. We zien als 'noabers' (buren) de anderen wel en helpen waar dat nodig is. Sommige mensen onttrekken zich echter aan de aandacht van de mensen in hun omgeving. Ze kozen er misschien zelf voor of ze kregen door hun anders-zijn een wat meer geïsoleerde positie. Hoe worden we een gemeenschap waarin iedereen de aandacht en hulp krijgt die nodig is?

Gemeenschapscentra in de participatiesamenleving

Mensen met problemen rond hun inkomen weten nauwelijks van het bestaan van een Cliën-tenraad WWB en herkennen niet de mogelijkheid daar hulp te halen voor hun probleem met gemeente of uitkering. Kerken willen indien nodig wel iemand bezoeken, maar wie heeft daar behoefte aan? We weten van de eenzaamheid van mensen, maar hoe komen we in contact? Zo zijn er vele organisaties die zoeken naar mogelijkheden om meer en beter met hun doel-groep in contact te komen. Dat zijn signalen: mensen hebben vragen en problemen, maar kloppen daarmee niet zomaar aan.

Plan voor nieuwe gemeenschapscentra

Enkele lokale werkgroepen komen met elkaar in gesprek rond de vraag: "Als het ons niet lukt zelf een inloopvoorziening te realiseren voor onze achterban, lukt dat ons dan samen wel?" Deze vraag wordt verder uitgewerkt en onder begeleiding van het Katholiek Centrum Wel-zijnsbevordering Overijssel (KCWO) tot een nieuw

plan van aanpak ontwikkeld. Vanuit een breed platform van lokale vrijwilligersorganisaties gaan we open aanloop- of inloopgelegenheden aanbieden. Dat kan op meerdere, eventueel ook wisselende locaties die overdag niet gebruikt worden, maar wel beschikbaar zijn en zonder investeringen al geschikt zijn om gastvrijheid aan te bieden door vrijwilligers.

Onder leiding van een stuurgroep (met vertegenwoordigers van de belangrijkste dragers) werden ruimten in Olst en Wijhe gezocht en vrijwilligers geworven. Daarbij viel het oog op een Kulturhuus (maar dat bleek te duur), op kerkcentra (die liggen soms niet centraal genoeg), op een leeg bankgebouw (samen met een centrum voor dagopvang tijdelijk in bruikleen gekregen) en op andere leegstaande panden in een winkelcentrum. Daarbij is samenwerking mogelijk gebleken met een centrum voor dagopvang voor gehandicapten en met de bibliotheek. De mogelijkheid blijkt sterk afhankelijk te zijn van de lokale mensen, motivatie, ideeën en gebouwen. Zo is het initiatief Noaberhuus tot stand komen. Dragere hiervan zijn onder meer Stichting Welzijn Olst/Wijhe, Cliëntenraad WWB, Platform Informele Zorg, gemeente en KeSa/Diaconie van de RK-kerk en PKN in Olst en Wijhe.

Op weg naar een Noaberhuus

In de loop van 2014 is gestart op meerdere locaties in Olst en Wijhe. Het resultaat is een originele lokale aanpak met resultaten op verschillende fronten. Elke ruimte heeft eigen mogelijkheden en beperkingen. Deze worden ingegeven door de ruimte zelf en door de beleving van de bezoekers en degenen die er niet komen: waar(bij) voel jij je thuis of juist niet?

Het begin is altijd de open inloop. Er wordt reclame gemaakt met onder meer flyers die overal worden neergelegd en koffiebonen die uitgedeeld worden op de markt. En regelmatige korte stukje in een huis-aan-huisblad.

Een dochter komt binnen met haar moeder en samen drinken ze een kop koffie. De gastheer knoopt een gesprek aan en maakt zo verbinding. Een week later loopt de moeder alleen binnen en wordt dan weer gastvrij ontvangen.

Daarnaast worden er in overleg met de gasten ook laagdrempelige activiteiten aangeboden zoals de mogelijkheid tot een spelletje, het maken van sieraden en een workshop 'kleur en persoon': wat past bij mij? Daarnaast komen er activiteiten tot stand met een permanent karakter op een vast dagdeel, zoals een Tabletcafé en een Repaircafé.

De activiteiten worden aangeboden in samenwerking met andere organisaties die ervaring en specifieke kennis van dat terrein hebben. Inmiddels zijn er ook een breiscafé, een biljartgroep en een voorleesgroep van start gegaan.

Een mevrouw die nogal slecht ziet geeft aan dat ze graag voorgelezen wordt uit de krant en andere lokale media. Het idee van een 'voorleescafé' wordt geboren. Er wordt een vrijwilliger gevonden die eens in de week gaat voorlezen uit de samen gekozen bladen. Soms ontstaat over de tekst een levendig gesprek.

En de bestaande wandelgroep heeft haar startpunt verlegd. In de Kerstvakantie was er een brunch voor alleenstaande ouders met hun kinderen. Het werd een hele gezellige bijeenkomst waarbij de burgemeester ook even aanschoof. Er werd lekker gegeten,

gepraat, gespeeld en naar muziek geluisterd. Ook werden er presentjes uitgereikt en kregen alle aanwezigen de mogelijkheid een gratis kledingset uit te zoeken bij de lokale kledingbank.

Er is een training over het luisteren naar en vertellen van verhalen. Dat kan een mooi verhaal zijn, maar ook je eigen levensverhaal.

Actieve rol van vrijwilligers

Het Noaberhuus wordt gebouwd door vrijwilligers. Zij geven het vorm door hun gastvrijheid en aandacht. Ze zijn vaardig in de ontvangst en het scheppen van een goede sfeer: hun houding is bepalend voor het noaberschap. Bijvoorbeeld door terughoudend te blijven in een gesprek zodat de gast kan vertellen wat er aan de hand is. Met open vragen wordt ruimte gemaakt voor dat verhaal. Dan komt er misschien een thema of vraag naar voren. De vrijwilliger kan dan nagaan of de betrokkene er mee uit de voeten kan of misschien een steuntje in de rug nodig heeft.

Af en toe wordt een korte training aangeboden. Bijvoorbeeld over de veranderingen in de verschillende wetten en regels. Niet om alles te weten, maar om duidelijk te maken dat concrete hulp op deze ingewikkelde terreinen niet door vrijwilligers gegeven kan worden. Het is heel belangrijk, en al moeilijk genoeg, te helpen de weg te vinden naar degene die wel de goede hulp kan verlenen.

En er is een training over het luisteren naar en vertellen van verhalen. Dat kan een mooi verhaal zijn, maar ook je eigen levensverhaal. Daarmee wordt de aandacht voor het eigen verhaal en dat van de ander bevorderd.

Het Noaberhuus is tot stand gekomen doordat van enkele kanten ondersteuning is gekomen. Daardoor konden wij als KCWO er voldoende tijd in stoppen. Juist door externe begeleiding konden de randvoorwaarden worden gerealiseerd: soms moet je dan wel even tussen de lokale belangen (klippen) door zeilen. Na de voorbereidingsperiode gaan vrijwilligers het Noaberhuus zelf beheren. Daarbij worden ze ondersteund 'op afstand' door medewerkers van de lokale welzijnsinstelling.

Het KCWO stimuleert maatschappelijke inzet: mensen die zich als naaste in (willen) zetten voor mensen in hun omgeving die aandacht of een specifieke impuls nodig hebben. Dit mondt uit in diverse projecten en activiteiten. De kern hiervan is aandacht en inzet voor de naaste.